

Rom den 15 maj 2020

Mina älskade barn: må Jesus bevara er!

Under de veckor då vi levit i isolering i många länder har vi sett bevis på mänskliga begränsningar och på riktiga storverk. Vi bevittnar hur ett virus ändrar våra grundvalar och förändrat så många miljontals liv. Vi kanske har lärt oss att värdesätta saker som vi tog för givna tidigare.

Låt oss fortsätta be för dem som avlidit och för de familjer som ofta inte kunnat stå vid deras sida i den sista stunden. Vi har själva lidit detta när vi sett så många medlemmar i Verket som vänt hem till himlen och som vi nu ber till.

Vi har också sett hur hängivna människor är, och ibland till en heroisk grad, när de vakat vid sjukhusbäddar utan att vila. De har tagit hand om sjuka hemma. De har jobbat övertid hemifrån. De har utfört arbetsuppgifter som varit nödvändiga för samhället, trots att de utsatt sig för risken att bli smittade. Deras närvaro påminner om de ord Jesus sade till sina apostlar vid den sista nattvarden: ”Jag är mitt ibland er som er tjänare” (Luk 22:27).

De speciella omständigheter vi lever i har fått många människor att tänka över livets mening. I flera fall har det väckt en större längtan efter Gud. Vi kanske själva upplever det. Samtidigt så har förmodligen det faktum att vi inte kan ta emot sakramenten som vi brukar (särskilt eukaristin och bikten) fått oss att värdesätta och vilja ha dem mer. I vilket fall har vi försökt komma Herren närmare och önskat att andra kommer honom närmare. Gud har gjort sig själv närvarande på många platser. Han har gett oss och så många människor kraft att vara med dem som är ensamma eller som har lidit särskilt mycket.

Tack vare teknologin har den utbildning som vi erbjuder kunnat fortsätta, och till och med växa i vissa fall, tack vare många personers initiativrikedom. Jag tackar Gud för mina barns apostoliska hjärtan som använt sin kreativitet och sin tid för att fortsätta sprida Kristi budskap. Det finns så många människor som är så intresserade och så tacksamma för att kunna få ta del av utbildningen anpassad till de rådande omständigheterna. Vi ser hur digitala hjälpmedel kommer att kunna vara en stor hjälp även i framtiden för vår personliga utveckling trots att vi är långt borta, sjuka osv. och för att ha tid att göra mer.

Självfallet har vi saknat många människors fysiska närvaro. Det avstånd vi varit tvungna att hålla till varandra har förmodligen fått oss att vilja umgås mer med folk fysiskt, både med våra vänner och i utbildningen: cirklar, reträtter, betraktelser, andlig vägledning och lektioner. Dessa kommer att återgå till vanliga fysiska träffar.

För några veckor sedan fäste påven blicken på Jesu förhållande till sina lärjungar. Han sade att Kyrkan bildas genom en ”gripbar närhet” (jfr predikan den 17/4 2020). Vi har denna närhet när vi är nära Herren i sakramenten och nära andra personligen. Som jag sade för några månader sedan, bör våra hem vara ”platser där många personer upplever en uppriktig kärlek och blir riktiga vänner” (Pastoralt brev, 1/11 2019).

Vi kan lätt förstå Johannes och Andreas när de frågar Jesus: ”Rabbi (det betyder mästare), var bor du?” (Joh 1:38). De ville vara nära honom. De behövde vara nära Kristus fysiskt. De ville inte bara veta vad andra berättar för dem om honom. Denna närhet med Jesus gjorde dem djupare som vänner och det fick dem att ge sitt liv och att vara apostlar. Jag kom att tänka på något som vår Fader sade: ”Jesus vet vad finkänslighet är. Han hittar ord som ger oss hopp. Han vet hur man bemöter en vän. Vilka härliga samtal måste han inte ha haft med Lazarus, Marta och Maria!” (Brev, 24/20 1965, nr 10).

Även om man på flera platser långsamt börjar återvända till ett vanligt liv igen, har vi långt kvar. Låt oss be Herren om kraft att hoppfullt bära de spår som denna tid lämnar i familjer, på arbetsplatser och i apostoliska verksamheter. Låt oss inte glömma att be och om möjligt själva hjälpa så många människor som i olika länder fortfarande befinner sig i händelsernas mitt.

Nu under maj månad och under denna världsomspännande situation, låt oss särskilt vända oss till jungfru Marias moderliga förbön. Hon är Mater misericordiae.

Med all min tillgivenhet välsignar jag er.

Er fader

Lemaudo